

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

D. M. PIPPIDI. Aristotel Poetica, Studiu itroductiv, traducere si comentarii,
Editura Academiei Republicii Populare Române — Scriitori Greci si Latini VI,
Bucuresti 1965, Σχ. 8ον σελ. 253.

Ἡ Ρουμανικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν, ἥτις ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τομέων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης κατευθύνει τὴν δραστηριότητα τῶν ἐπιστημόνων τῆς χώρας καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἔρευναν καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς μορφώσεως τοῦ κοινοῦ, δὲν παρεῖδε τὴν σημασίαν τῆς πνευματικῆς καλλιτεργείας τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου διὰ τῶν κλασικῶν συγγραφέων, διὸ καὶ προβαίνει εἰς ἔκδοσιν σειρᾶς ἔργων τῶν μεγάλων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφεῶν.

Εἰς τὴν σειρὰν ταύτην ἀνήκει καὶ ἡ Ποιητικὴ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἥς ἡ ἔκδοσις ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκ πλήθους φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν διεθνῶς γνωστὸν φιλόλογον, καθηγητὴν D. M. Pippidi.

Ὁ συγγραφεὺς προτάσσει μακρὰν εἰσαγωγήν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ποιητικὴν, ἀναλύων τὰ κυριώτερα προβλήματα, ἅτινα προκύπτουν ἐν αὐτῇ καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κυριώτερας ἀπόψεις τῆς φιλολογικῆς κριτικῆς. Ἐν τῶν προβλημάτων τούτων, τὸ περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς περιφήμου «καθάρσεως» ἐκτίθεται ἀναλυτικῶς. Ἀκολουθεῖ ἡ μετάφρασις τοῦ κειμένου ἠριθμημένη κατὰ τὰς σελίδας καὶ τοὺς στίχους τῆς ἀρχικῆς ἐκδόσεως. Ἡ μετάφρασις βασιζέται κυρίως εἰς τὸ πρωτότυπον κείμενον τῆς ἐκδόσεως Rostagni (Torino 1927), εἰς ἄρκετὰ ὅμως σημεῖα δέχεται παραλλαγὰς τοῦ κειμένου προταθείσας ὑπὸ ἄλλων ἐκδοτῶν, ὧν ἕνδειξις γίνεται ἐν σελ. 197.

Τὰ ἀκολουθοῦντα σχόλια εἶναι πλούσια ἀναλυτικὰ καὶ λεπτομερῆ, διπλάσια εἰς ἕκτασιν τῆς μεταφράσεως, καὶ διευκολύνουν τὴν κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου, διὰ τῆς παρατιθεμένης δὲ πλουσιωτάτης δι' ἕκαστον θέμα βιβλιογραφίας δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς μελετητὰς νὰ ἐρευνήσουν καὶ περαιτέρω τὰ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς σημεῖα.

Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει περαιτέρω τρεῖς ἐνδιαφερούσας μελέτας του, πρῶτον περὶ τῆς σχέσεως τῶν Ἀριστοτελικῶν περὶ κωμῆδίας θεωριῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Ἀριστοφάνους, ὡς ἐκτίθενται εἰς τὰς κωμῆδίας αὐτοῦ. Εἰς τὴν δευτέραν μελέτην ἐξετάζονται αἱ περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδου ἀντιλήψεις τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἡ τρίτη μελέτη ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς ἔργῳ αὐτοῦ καὶ παραλλήλως τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Ὀρατιοῦ ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς τέχνης ἔργῳ αὐτοῦ, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μία τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ Πρὸς Πείσιωνα.

Ἡ ἔκδοσις τῆς Ποιητικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους αὕτη ἐφωδιασμένη καὶ μὲ ἀρτίους πίνακας ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἀπόκτημα τῆς Ρουμανικῆς βιβλιογραφίας καὶ ἐξαιρετὸν βοήθημα πνευματικῆς καλλιτεργείας τοῦ Ρουμανικοῦ κοινοῦ.